

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ARDELEANU, OTILIA
Caligrafia unei duminici : poezie / Otilia Ardeleanu. -
Apahida : Neuma, 2025
ISBN 978-630-6592-70-8
821.135.1

Otilia Ardeleanu

*Caligrafia
unei duminici*

POEZIE

Editura
NEUMA
2025

mă întreb

dacă foaia albă din durerea copacului
ar fi Dumnezeu
atunci L-am ucis orbește
cu fiecare cuvânt

El nu mi-a reproșat niciodată
Și-a dus durerea la bun sfârșit
m-a lăsat să-L răpun cu poezia mea
sângele Lui s-a făcut zori
s-a făcut apus
m-am desfătat cu acest râu roșu
cum n-am văzut în nicio pictură

foaia e plină de Dumnezeu
cum ai putea tu
cititorule
s-o mototolești

Cuprins

drepturile de autor ale lui Dumnezeu	5
încerc	6
într-o duminică	7
așa sunt eu închisă în adăpostul ăsta de singurătate	8
ultima noapte de noiembrie	9
pâine și foame	10
mă mulțumesc că Te am pe Tine	11
în așteptare	12
sfinții mei	13
ceașca	15
o pâine de îngeri	16
ritual de duminică	17
de parcă aș fi dormit adânc pe pieptul Lui	19
spini și înviere	20
iubirea intră pe furiș	21
scâncetul de Paște	22
zi îmbibată cu mir	23
tocmai El	24
arșiță	25

măreția din care fac parte	26
mi s-a tot spus du-te la biserică	27
caligrafia unei duminici	28
ninsoare angelică	29
acest nemuritor	30
cum stăm cu vremea cu sufletul	31
fără odihnă	32
până pe golgota mea	34
să știi	35
în această noapte	36
ghebul cu prietenie	38
chemare	39
insomnie	40
acvatică	41
ca de ultima zăpadă	42
ace cu care lucrează inocent	43
fluturi și scoici	44
într-o duminică	45
semnele toamnei...	46
m-am aruncat în valuri ca în credință	47
dacă am putea doar să trăim	48
Tu Doamne	49
azi	50

nimic închipuit	51
sălcii	52
psalmii duminicii	53
câteodată	54
îngeri și demoni	55
aproape de crăciun se vede realitatea	56
în lumină tristă	56
să fii mereu în așteptarea unei minuni	57
alătură-te	58
întâlnire	59
vară pe trecute	60
semn	61
ritual	62
ilustrată de vindecare	63
cuvinte albe	65
despre îngeri	66
divinitatea nu se divide	67
față în față	68
în trei	69
vezi	70
chip	71
rugă	72
mă întreb	73

drepturile de autor ale lui Dumnezeu

din anul care vine jur să nu mai pun inimă
 să nu mai las vreo nuanță de roșu
 vreun răsărit sau vreun cuvânt
 în orice văgăună digitală
 nici vreo mânăuță gălbejită ori vreun gif
 simulatoare de bună-dispoziție
 jur să las cuvintele fără botniță
 să se elibereze de ce au de spus
 să-și marcheze teritoriul
 doar pe acolo pe unde le place
 le voi da drumul din lesa constrângerilor
 să adulmece pământul care ne-a fost dat
 să-l parcurgem egal în voia îngăduinței
 și nu să ne fie vândut pe bani grei
 ca și când cineva deține drepturile de autor
 ale lui Dumnezeu
 jur să nu mă mai las periată când praful
 nici măcar nu îndrăznește să astupe
 căile de acces către omenie
 nu mai pun inimă pe paginile vetuste ale ipocriziei
 mă voi rezuma la câteva sentimente de admirație
 la acea îngrijorare care ne-a cuprins pe toți
 și totuși toți simulează un fel de destindere
 un arc sărit de pe fix

încerc

să-mi fac viața posibilă
 mă încred în Tine fără a călca
 pragul catedralelor
 tocit
 nu fac jurăminte
 încerc
 să-mi apropii lucruri frumoase
 oameni care bat ritmul
 aceleiași speranțe
 cristalul clopotelor râvnește la auzul meu
 din vârful cel mai înalt florentin
 privesc podoabele vieții
 puzderii de lumini pentru care
 cu măreție se înalță domuri
 mare de oameni pe trepte tace în îngânarea serii
 la braț cu Tine viața e mereu posibilă
 cum doar michelangelo
 dă bolții albastrul
 când parcă și ochii iau din el
 seninătatea

într-o duminică

sfoasă mi s-a spus sfoasă am intrat
oamenii nici măcar nu au întors capetele
se uitau după sfinți și lăcrimau lumină lucarnele
am pășit împovărată de nemulțumirea lor
în fiecare sălășluia ceva asurzitor de gri
poate clopotele unor căințe
m-am plecat clipei de a fi
câteva furtuni s-au stârnit în jurul meu
am căzut în genunchi
nu m-am rugat pentru mine
ci pentru cei care m-au durut când
nici măcar nu am îndrăznit să-i dau deoparte
sufletul meu a stat smirnă între sfinți
ei doar mi-au arătat obrazul
și m-am îmbujorat

așa sunt eu închisă în adăpostul ăsta de singurătate

în fiecare dimineată
vine cineva și-mi curăță coșul pieptului
șterge praful de pe oase
așază articulațiile ca pe niște obiecte
din epoca neolitică
se roagă sufletului meu
își pune palmele pe inimă
și copacii dau în muguri

aduce dragostea
cum ar aduce lemne tăiate
în același chip
le bagă în sobă în timp ce
privește prin mine
ca printr-o fereastră
cu gând roșu în obraji

apoi se face cald în mine
ca atunci când iubești
și nu-ți pasă că frigul încă
tremură între noi și lumea de-afară

ultima noapte de noiembrie

aproape strivită de frunze
prin pădure mă mir de toamna aceasta
lamentabilă între noiembrie și decembrie
plouă din principiu
spre felul meu de a gândi
cum să dau de lumină
animale sălbatice închipuite își arată colții
le răspund colțul ierbii și colțul de rai al pițigoiului
la următorul pas intru în iarnă
totul e alb mă caut prin buzunare de verde și ruginiu
cade un bănuț ca un ort
trec mai departe spre ieslea sufletului o stea
straniu îmbrăcată de semnul crucii
în genunchi întreaga natură cu argint pe umeri și
în păr se bucură
la fel și eu fără astâmpăr

pâine și foame

de câte ori femeile vin cu pâine la biserică
aprend lumânări și îngenunchează
cuvintele mele se fac pâini
proaspăt scoase din cuptorul minții

și simt pofta femeilor acoperite de griji
aburul pâinilor cum coboară sfinții
la masa plină a sufletului meu

și rup fiecare cuvânt în bunătatea lui
și îl dau cu dreapta ființei mele

chiar Dumnezeu e flămând uneori
păstrez mereu ultima bucată pentru El